

האשה נרצחה. האחינית נרצחה. הגיסה נפצעה. הוא ואשם ברצח

כפתור. כאשר ערכו חיפוש בדירתו של סבאג, מצאו חולצה לחה תלויה על חבל. בחזית החר לצה היה חסר כפתור, דומה לזה שנמצא על המיטה.

סבאג הודה שהחולצה היא חולצתו, וכי הוא כיבס אותה.

על ריצפת דירתה של עמליה נמצאה חולצת-טריקו, ועל צווארונה היתה שערה לבנה ארוכה. תומר הסביר כי זוהי חולצת

מקור פליאה למישפחה.

לפני חמש שנים נכנסה עדינה סבאג למכוניתה, ונהרגה מפיצוץ של חומר-נפץ, שבו מולכדה המכונית.

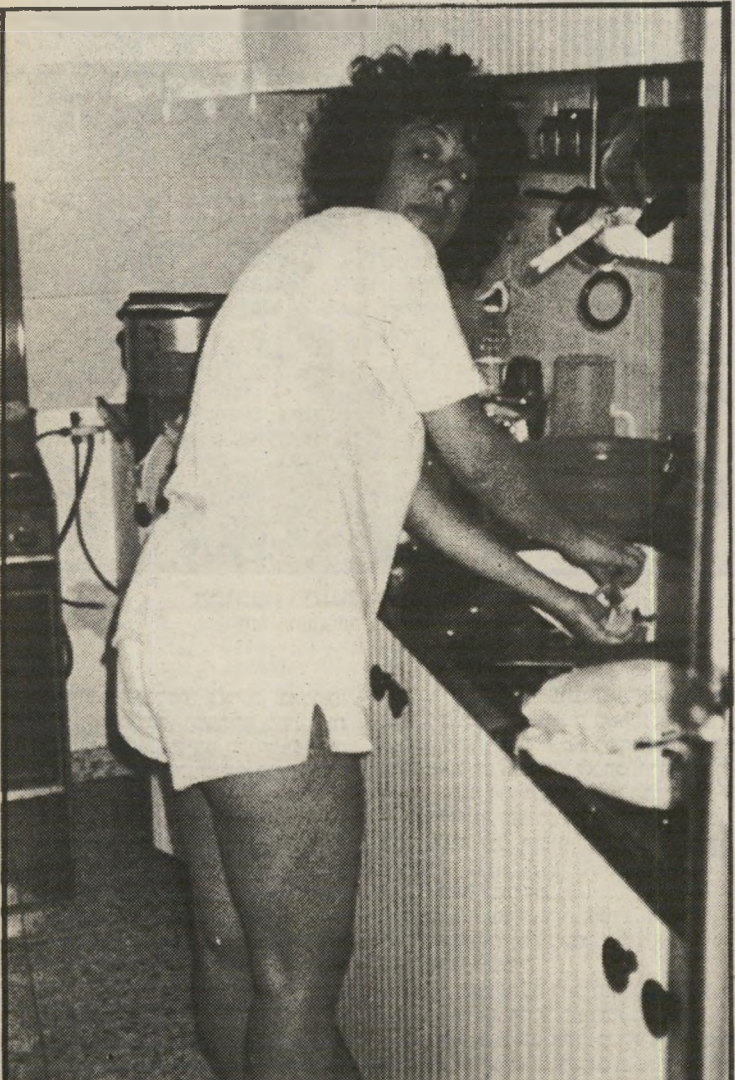
הפיצוץ היה מיסטרורי מאוד. למישפחת סבאג לא היו קשרים עם העולם התחתון. לעדינה לא היו אויבים. איש לא איים על המישפחה. כסופו של דבר הופנה החשד אל הבעל. הוא נחקר, הכחיש כל קשר לרצח אבל סיבב

תוקע מסמרים, ואחר כך שמעו גניחות-כאב מצמררות. הגניחות הגיעו מלמעלה. על פי הד"ח הפאתולוגי מתה רונית רק שמונה שעות אחרי שנפצעה, וגופתה נתגלתה שמרנה שעות אחריכך.

הד"ר מאיה פרוינר, מומחית מז"פ שבדקה את השערה, העידה גם היא. היא לא יכלה להוסיף הרבה לראיות. השערה שנמצאה היתה לבנה וחסרת פיגמנטים, ועל כן אינה ניתנת להשוואה. הדבר היחיד שיכלה המומחית לומר היה שאורכה של השערה מתאים לאורך שערותיו של הנאשם, שנמסרו לה לבדיקה.

גם מעט זה קועקע בחקירה הנגרית שערכו הסניגורים, עורכי-הדין משה אלוני, קלמן קרני ואחיקם סטולר. הם הצביעו על העובדה כי גם שעריו של יצחק גרוסברד, אחיה של עמליה שגילה את הגופה, הוא מכסיף וארוך.

★ ★ ★
ה עדה המזעניינת ביותר עדינה האשה
 אורנית ארנסט, חברתה הטובה של

בין שלוש נשים באילת, אחת התמונות שצולמו עלידי החברה. משמאל: הגיסה עמליה סיעתי.

דודו, אבל הוא לבש אותה כאשר ביקר את אמו. השערה נשלחה לבדיקה, כדי להוכיח שסבאג היה ברירה בזמן הרצח.

סבאג נעצר, אך מהרגע הראשון הכחיש כל קשר למיקרה. הוא טען שלא היה בדירת עמליה מאז ראש-השנה. הוא גם הכחיש שהיו לו יחסים אינטימיים עם עמליה, וטען שעם רונית קיים יחסים רק פעם אחת, כאשר הזמינה אותו לבקרה במלון באילת. סבאג סירב ללכת לבדיקות פוליגרף, ולא שיתף פעולה עם חוקריו. תומר הלך למכונת-האמת ונמצא דובר-אמת בכך שידו לא היתה ברצח, ושאינו הוא יודע מי אחראי למעשה.

ראש צוות-החקירה, דן אהרון, ערך עימות בין תומר לפליכס. העימות צולם בווידיאו, ללא ידיעת המשתתפים. הסרט, שהוצג בבית-הדין, אינו מרתק. סבאג, בטוח בעצמו, מלגלג על אנשי-המישטרה, מכחיש כל קשר למיקרה ונשאר קריר בכל המצבים. הצופים בבית-המישטרה יכלו רק להתגעגע למישל חרד ולחקירה שערך לחותם יערי.

מסיבות טאקטיות בחרה התובעת שלא להתחיל בעדותה של עמליה. היא העלתה בראשונה שורה של אנשי-מישטרה שגנו ערויות, ערכו חיפושים והקלטות. לפני החוקרים הללו אמרה עמליה לראשונה כי מי שתקף אותה באותו לילה גורלי היה גיסה, פליכס סבאג. גם לאחיה, יצחק, אמרה עמליה את אותו הדבר. משום-מה לא טרח לספר עליה למישטרה, למרות שזו היתה או השאלה שעמדה בראש דאגותיהם.

שכנות בבית-הדירות שבו התגוררו עמליה ורונית העידו כי בלילה-הרצח שמעו, בשעה 02.00 בלילה, דפיקות בקיר, כאילו מישהו

לעבור בקיר במכונת-אמת. לא נמצאו ראיות, והתיק נסגר.

אחרי מותה של עדינה האשימה עמליה את סבאג ברצח אשתו, אחותה. היחסים בין המישפחות התערערו, והיו כמה מריבות קשות על רקע זה.

אבל הזמן עשה את שלו. המישפחות התפייסו והתחילו לבלות את זמנם שוב יחד.

עמליה עברה לפעמים במיפעלו של סבאג, בית-חרושת גדול לנגרות. גם רונית עבדה אצלו כדיילת בירידי-הרוט. ילדיה של עמליה, רונית ותומר, נהגו לבלות זמן רב עם ילדיו של סבאג, טיוון ויניב, שהם בני-גילם. לפני חצי שנה החלו במישפחה דיבורים על "איחוד מישפחות". דובר עליכך סבאג יעבור להתגורר עם עמליה ומישפחתה. רונית, שהיתה מאוהבת בדודה יפה-התואר, גילתה לראשונה שהוא מנהל רומן גם עם אמה. היא הודיעה.

רונית עשתה שלוש הפלות מהריונותיה לסבאג, והיא היתה קשורה אליו מאוד. היא גילתה לאמה את יחסיה עם הרוד, והאם ובתה מצאו את עצמן לפתע שתי צלעות במשולש רומנטי מעוות. זמן קצר אחריכך אירע הרצח.

★ ★ ★
כ שהתחילה המישטרה לחקור, היתה עמליה פצועה קשה ומחוסרת-הכרה. היא לא יכלה לספר מי פגע בה.
 המישטרה חשדה בכך, תומר, שהיה באותו זמן בריב עם אמו, ושהתגורר אצל דודו. הוא נעצר, והמישטרה ערכה חיפוש בדירה שבה התגורר.
 על מיטתה של עמליה מצאו השוטרים